

ACC. NR. 2580

Landskap: SKÅNE Upptecknat av: Helga Persson
Härad: ONSJÖ Adress: _____
Socken: BOSARP Berättat av: _____
Uppteckningsår: _____ Född år _____ i _____

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Uppteckningen rör

Ett par ordspråk och dess uppkomst

1-5

"Nå tack ja äppel må min svägerska
som Lindahl när hon sad på gravskänket."

Det ordpråk och dess upphovs.

På 1800-talet fanns det en smed i Ölov, som
hetta Lindahl. Hans hustru Lena Lindahl
som dotter till den färdigsmålar Skelmåta-
ren Nils Persson i Kävelöps.

Man Lindahl var inte belämd i byggen för sin kläda
lyhet i handlägg, och många var de saker som för
färdigades av hennes flitiga och konstfärdiga fing-
rar. By blott könnat, stickning, vidnad och spän-
nad var hon gästligen smid, utan hon tillvickade
och konstgjorda blommor och brudkronor, och
många var de unga som smorn Bosse och angläm-
ande sochner, som hon mod Lindahl i Ölov beställ-
de sina brudkronor och kläder. När det sedan blev
modernt med s. k. sticklaken blev det liksom
som Lindahl, som fick i uppdrag att kläda äro-
dotterns brudlaken, i vilka hon lyfte blommor
och konstliga figurer.
När hon ville ha riktigt fina blommor blev färdig

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

1

(5 sidor)

Mar Lindahl

2380

2380

Mar Lindahls
konstfärdiga
lyhet.

2/ material till sina förnämnda arbeten samt
hon till Höpkenhamns och frihetens upphäp.
På den tid när slutarna ännu brot i bruk, säll-
sades hon mycket när mannas högtid- och
gilleklutur skulle hindras. MacLindahl var en
ganska original personlighet behandlade för sina
religj och ofta slafjändige svar. Sinne finner
ett ordpråk i bygden som lever uti upplö-
sjan om Lindahl.

"Vä" Tack för äggen om min svägerska om Lind-
dahl, när hon sad på gravkanten.
Händelsen, som var också till ordpråkets upp-
komst, berättas sålunda. En gång till om Lindahl
skulle besöka marknaderna tydligen i Östör, fick
hon åka med sin i närheten boende svägerska
någonstannan Per Kären i Östör. Under färden
gick en rygnhjulet sönder, därför kom
gick hon till lullvaka och på reparat hjulet.
MacLindahl steg av och satte sig på diketan-
ten för att vänta, därför förbjöds
bjöda henne att åka med till marknaderna

ordpråkets om-
dus uppkomst.

3/4 på den "sländret" som de ^{entus} "lä" tack, ja v-
ge om min svägers, vilhet, som nämnt,
sedan blivit ett ordspåken.

Mr Lindahl som såld 1901 var ända in i det
sista vid full rype och utvård sitt yrke an-
ta lallt hon ett par dagar före sin död sjuk-
nade. Hon var svårt över 80 år vid sin död.

De i le me; de e le me sa Iren
Rör, när han gick en rövare i jul-
klapp.

Iren Persson
Gemeindens hel-
let Rör och
Pälten.

En gubbe, som bodde nere vid läven och
innehade lantbruk där, hade på grund av
sin grådighet och slughet alskligt och
namn. Han hette Iren Persson men hälla-
de ömsom för Iren Län, antagligen för att han
bodde vid läven och ömsom för Iren Pälten
och Iren Rör. Alla talt om han ty bekom ett
galika smil framrymda en illa talt galok.
hållena rent av sagt rövarefighet, en gång hade
genom hans fela egenskaper gått ut över en förmånlig.

Prentad här efter
tabell -

4

2380

Rivsamman

Yuckleppe

Öf re Sjöholm. Denne, som lever ännu, har alltid
vidt hofvuds och krich sin upaktahel, refoi
sua tankto. Dava de passat kha jag erfundra
ad ad raskastyp, om ponna gubben.

Se hände det sig ad feijunkare Sjöholm, om va
en skicklig skift, byskades skjuto en rar skak
innan jll. och nu var händelsen klar.

Sjöholm fladdo sören, men lät tvansen litta kvar
pa kador. Detta visade han in i ett stöve
paket och förvarade det till julafton.

För en tid led ad man till gånna och rån-
ner kaktade in ett paket med en liten julkapp
julafton, men sedan gällde det ad spinga för
livet, så de inbörande öf jungs fud den som kakt-
tade in saken.

När julafton kom skur feijunkare Sjöholm
ett för tillfället passant mer, och stegse
i sig till den personen med ord vil inbörande
paketet i vas stactuga han kaktade in ord.

När personen fick se paketet skick han
de i 'te me', de i 'te me' och lommeligen
när han veckade upp papperen lag. De fladdo

5

Den hertugin
Om namnet
Fellen.

2380

5) Növen däv med sin röta vrens, till gubbens
stora förtroende. Denna händelse blev upp-
märksom vid prästet

Den emman hertugin berättar om gubbens gästrikhet om
namnet Sven Fellen. Gubben hade en gång vid julafton
kom till en slaktare i Lelöf. Därunder han hade ätit
med den, för han den i mynheten de kunde äta, vil-
ket icke gav förtroende.

När slaktaren skickar upp svinsen så har ju till-
taget och blev förtroende.

När han en tid efter tillfödd gubben, så kan
han den.

När Fellen när gång vid på natts, som de
kommer nu, så behöves de min ej: aldrig
halla Fellen för Sven Fellen.